

Κείμενο 1

«Ο φτωχός συγγενής»

Βάσω Κιντή, εφημ. *Το Βήμα*, «Γνώμες», 8 Οκτωβρίου 2010

Σε όλον τον κόσμο οι ανθρωπιστικές σπουδές αντιμετωπίζονται όλο και πιο συχνά ως οι φτωχοί συγγενείς της εκπαίδευσης και της έρευνας. Λιγότεροι φοιτητές τις επιλέγουν, λιγότερα χρήματα συγκεντρώνονται, για να τις υποστηρίξουν, πανεπιστημιακά τμήματα αναδιατάσσονται ή κλείνουν. Όσοι λίγοι τις υπερασπίζονται ακολουθούν, κατά κανόνα, τους εξής δύο δρόμους: είτε αυτάρεσκα θεωρούν πως η αξία τους είναι αυταπόδεικτη (με τίμημα όσοι δεν την αναγνωρίσουν να χαρακτηριστούν αδαείς, άξεστοι και τεχνοκράτες) είτε προβάλλουν μεγαλορρήμονες λόγους περί των σπουδών αυτών, όπως ότι μελετώντας κλασικά κείμενα θα ανακαλύψουμε τα πανανθρώπινα ιδανικά, θα βρούμε το νόημα της ζωής, θα μάθουμε αιώνιες αλήθειες και ηθικά διδάγματα με αποτέλεσμα να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι και πολίτες. Όπως, όμως, παρατηρεί ο Stanley Fish, οι άνθρωποι των γραμμάτων δεν είναι καθόλου πιο σοφοί ή ηθικοί από τους υπόλοιπους, ενώ επιχειρήματα σαν αυτά ανατροφοδοτούν την παγιωμένη εικόνα ενός αιθεροβάμονος και ελιτίστικου λόγου άσχετου με την πραγματική ζωή. Ούτε μπορούμε να υποστηρίξουμε τις σπουδές αυτές λέγοντας ότι αποτελούσαν ανέκαθεν μέρος της εγκύκλιας παιδείας. Το τι μπορεί να συνέβαινε παλαιά δεν αποτελεί από μόνο του λόγο, για να το συνεχίσουμε και στο μέλλον. Η υπεράσπιση των ανθρωπιστικών σπουδών δεν πρέπει ωστόσο να γίνεται με όρους άμεσης και απτής οικονομικής ωφέλειας (πόσα χρήματα θα κερδίσουμε), γιατί έτσι τις μετατρέπουμε σε κάτι άλλο από αυτό που είναι, ούτε όμως με υπεροψία, σαν να μην υπάρχει καν χρεία δικαιολόγησης, σαν κάθε μεία ωφέλειας να αποτελεί γι' αυτές ύβρι. Σε τι ωφελούν, λοιπόν, οι ανθρωπιστικές σπουδές; Μπορούν να προσφέρουν αναλυτικές δεξιότητες, να καλλιεργήσουν την κριτική σκέψη και τη φαντασία, να ενισχύσουν τη δημιουργικότητα. Αναλύοντας και ερμηνεύοντας κείμενα αποκτούμε την ικανότητα να κατανοούμε άλλους ανθρώπους. Ακούγοντας μουσική και βλέποντας έργα τέχνης οξύνουμε τις αισθήσεις μας, καλλιεργούμε την ευαισθησία μας και την παρατηρητικότητα μας, διευρύνουμε το φάσμα της εμπειρίας μας. Όλα αυτά είναι εφόδια ζωής είτε πρόκειται να κάνουμε ένα απλό επαγγελμα είτε πρόκειται ν' ανοίξουμε νέους δρόμους στις επιστήμες, στις τέχνες, στη ζωή. Για όλους αυτούς τους λόγους θεωρώ πως οι ανθρωπιστικές σπουδές πρέπει να αποτελούν υποχρεωτικό μέρος της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης ακόμη και αν σπουδάζει κανείς μαθηματικά, φυσικές, κοινωνικές

ή τεχνολογικές επιστήμες. Η δε έρευνα στους τομείς αυτούς μπορεί να αποδειχθεί πολλαπλά επωφελής, ειδικά για την Ελλάδα. Στην αρχαιολογία, στην ιστορία, στην ανθρωπολογία, στη φιλοσοφία, στη φιλολογία η Ελλάδα μπορεί να βρεθεί, χωρίς καν μεγάλες επενδύσεις, στο επίκεντρο του παγκόσμιου ενδιαφέροντος. Στις επιστήμες και στην τεχνολογία, λόγω μεγέθους, έλλειψης παράδοσης και υποδομών, αναγκαζόμαστε να ακολουθούμε ασθμαίνοντας, μεμονωμένα και αποσπασματικά, όσα συμβαίνουν στον διεθνή χώρο. Στις ανθρωπιστικές σπουδές, όμως, θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε ισχυρές ακαδημαϊκές και ερευνητικές παραδόσεις και να αποτελέσουμε παγκόσμιο σημείο αναφοράς.

Κείμενο 2

Μ. Ευθυμίου, Μόνο λίγα χιλιόμετρα. Ιστορίες για την ιστορία, εκδ. Πατάκης, Αθήνα 2017

Η Ιστορία είναι η ιστορία των ανθρώπων. Αυτών των εύθραυστων, θνησιγενών πλασμάτων, των εκτεθειμένων σε κάθε κίνδυνο και κάθε ανατροπή. Των ίδιων ανθρώπων, όμως, που έχουν παράλληλα, νου, σκέψη, βούληση, αισθήματα, στοχεύσεις, ανιδιοτέλεια, αίσθηση χρόνου. Των ανθρώπων που κατανοούν τη μικρή τους ζωή. Τούτο μετατρέπει τον άνθρωπο σε ένα συναρπαστικό ον που ενώ γνωρίζει ότι τα πάντα είναι εφήμερα και ανατρέψιμα, λειτουργεί ως αθάνατος. Η Ιστορία παραμερίζει το έκτακτο και εστιάζει στη συνέχεια, μπορεί να αναδείξει την καθόλου τυχαία αλληλεπίδραση των πραγμάτων και να αποκωδικοποιήσει τις αλληλουχίες και τις συνάφειες. Η Ιστορία ως επιστήμη παρέχει τη βάση για συναρπαστικούς συνδυασμούς που μοιάζουν σε πολλά με μαθηματική εξίσωση.[...]

Βέβαια οι μύθοι εξυπηρετούν και άλλες ανάγκες του, όπως την επικοινωνία με το φαντασιακό ή την επιδίωξη αισθήματος ασφαλείας απέναντι στις ανεξέλεγκτες δυνάμεις που κάθε στιγμή μπορούν να ανατρέψουν και να συντρίψουν τη ζωή ενός τόσο ευάλωτου όντος όπως ο ίδιος[...]

Ζωή και ιστορία ταυτίζονται. Με την έννοια αυτή, η Ιστορία στη διάσταση του μακρού χρόνου, εργαλειοποιεί τη συναισθηματική απόσταση από τα πράγματα και ενισχύει την ετερογνωσία. Εκκαθαρίζει τις διόδους ερμηνειών του παρόντος, επιτρέποντας στον καθένα ασφαλέστερη αυτογνωσία και αυθεντικότερη κατανόηση του Άλλου και επομένως συμβάλλει στη βαθύτερη κατανόηση των συλλογικών καταστάσεων, αντιδράσεων και συμπεριφορών.

Η πλευρά αυτή της μελέτης της Ιστορίας καθίσταται ιδιαίτερα ευεργετική σε καιρούς κρίσεων, κατά τις οποίες οι συλλογικές αντιδράσεις γίνονται εξαιρετικά περίπλοκες. Η μελέτη της ιστορίας μας εντάσσει στη γενικότερη ροή των ανθρωπίνων συναφειών στο βαθύ χρόνο και

λειτουργεί ανακουφιστικά, καθώς μας επιτρέπει να συνομιλήσουμε με το Τώρα διεισδυτικότερα και επομένως αποτελεσματικότερα.

Κείμενο 3

Ποιητικό Υστερόγραφο

Κατερίνα Αγγελάκη Ρουκ, από την ποιητική συλλογή Η Ανορεξία της Ύπαρξης, εκδ. Καστανιώτης, Αθήνα 2011

Τα ποιήματα δεν μπορούν πια
να 'ναι ωραία
αφού η αλήθεια έχει ασχημύνει.
Η πείρα είναι τώρα
το μόνο σώμα των ποιημάτων
κι όσο η πείρα πλουταίνει
τόσο το ποίημα τρέφεται και ίσως δυναμώσει.
Πονάν τα γόνατά μου
και την Ποίηση δεν μπορώ πια να προσκυνήσω,
μόνο τις έμπειρες πληγές μου
μπορώ να της χαρίσω.
Τα επίθετα μαράθηκαν·
μόνο με τις φαντασιώσεις μου
μπορώ τώρα την Ποίηση να διανθίσω.
Όμως πάντα θα την υπηρετώ
όσο βέβαια εκείνη με θέλει
γιατί μόνο αυτή με κάνει λίγο να ξεχνώ
τον κλειστό ορίζοντα του μέλλοντός μου.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 35)

Ερώτημα 1° (μονάδες 15)

Ποια είναι η βασική θέση που διατυπώνει η συγγραφέας του Κειμένου 2 (μονάδες 7) και ποια κατά τη γνώμη σου, η πρόθεσή της (μονάδες 8);

Μονάδες 15

Ερώτημα 2^ο (μονάδες 10)

Να εξετάσεις τον τίτλο του Κειμένου 1 α) ως προς τη μορφή και τη χρήση της γλώσσας (μονάδες 5) και β) ως προς τη σχέση του με το περιεχόμενο του κειμένου (μονάδες 5).

Μονάδες 10

Ερώτημα 3^ο (μονάδες 10)

Να ξαναγράψεις την 1^η παράγραφο του Κειμένου 2 αντικαθιστώντας τις υπογραμμισμένες λέξεις με άλλες ισοδύναμες, ώστε το απλό ύφος που προσδίδουν αυτές οι λέξεις να μετατραπεί σε πιο σοβαρό, για να ταιριάζει με το υπόλοιπο απόσπασμα.

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 15)

Ποια η σχέση του ποιητικού υποκειμένου με την ποίηση; Να αναφέρεις τρεις κειμενικούς δείκτες που στηρίζουν την απάντησή σου. Συμμερίζεσαι την άποψη του ποιητικού υποκειμένου; Να απαντήσεις σε 150-200 λέξεις.

Μονάδες 15